

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/57/2025
Identifikačné číslo spisu:	7122010363
Dátum vydania rozhodnutia:	16.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7122010363.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obvinenému W. W. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 16. septembra 2025 v Bratislave o dovolaní obvineného W. W. proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 12. mája 2022, sp. zn. 10Tk/1/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. W. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I (od 1. júna 2023 Mestský súd Košice, pozn.) (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 12. mája 2022, sp. zn. 10Tk/1/2022, uznal obvineného W. W. vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 28. septembra 2021 v čase približne o 11:10 hod. na parkovisku na L. I. v Spišskej Novej Vsi, pristúpil od chrbta k poškodeným V. N., nar. X. F. XXXX, a k jej dcére W. B., nar. X. W. XXXX, ktoré práve ukladali nákup do motorového vozidla značky Seat Ibiza červenej farby s EVČ: M. XXX Z., pričom v ľavej ruke držal nôž značky Tac-Force s kovovou čepeľou o dĺžke 96 mm, kde so slovami „zabijem vás obidve“ v úmysle usmrtiť ich, pristúpil k W. B. a túto udrel pravou rukou do oblasti hlavy a pichol ju dvakrát nožom do oblasti brucha silou strednej až veľkej intenzity, následne nožom silou strednej intenzity pichol aj V. N. do oblasti krku a poranil ju aj na ľavej strane hlavy, kde vzápätí povedal poškodenej N. slová „teraz už skapeš“, následne sa rozbehol k W. B., ktorá sa snažila ukryť vo vozidle značky Seat Ibiza na sedadle spolujazdca, kde túto nožom opätovne bodol silou strednej až veľkej intenzity raz do chrbta, pričom v ďalšom útoku mu zabránil náhodný svedok tým, že ho spacifikoval, čím takto W. W. svojim konaním spôsobil V. N. bodno-reznú ranu na krku vľavo pokračujúcu bodným kanálom cez hornú časť trapezového svaly a medzi skalénové svaly, povrchovú reznú ranu za ľavou

ušnicou v ľavej spánkovej záhlavnej oblasti, krvnú podliatinu pod šijovou oblasťou vľavo, povrchové kožné škrabance nad ľavým ramenným zhybom a pod ľavým rebrovým oblúkom a kožnú odreninu na pravom kolene s dobou liečenia do 14 dní, kde v prípade bodno-reznej rany na krku išlo o útok na životné dôležité krčné orgány nervy a veľké cievy a W. B. spôsobil bodno-reznú ranu na bruchu pod ľavým rebrovým oblúkom pokračujúcu cez celú brušnú stenu bodno-rezným kanálom do brušnej dutiny, pri ktorom došlo k povrchovému reznému poraneniu povrchovej vrstvy hrubého čreva a k bodnému poraneniu trojuholníkového tvaru na prednej ploche ľavej obličky asi uprostred, ktoré poranenie zasahovalo do obličkovej kôry pri súčasnom krvácaní do brušnej dutiny a do zapobrušnicového priestoru v okolí ľavej obličky, povrchovú bodno-reznú ranu na chrbtovej ploche ľavého zápästia, povrchovú bodnú ranu na zadnej ploche ľavého ramena bodno-reznú ranu v prichrbticovej oblasti vpravo a dve drobné rezné rany v čelovej a spánkovej oblasti vľavo s dobou liečenia nad 42 dní, kde v prípade bodno-reznej rany na bruchu došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu, a to ľavej obličky s krvácaním v jej okolí s možnosťou poranenia veľkých brušných žíl a tepien pričom k smrteľným následkom nedošlo len v dôsledku intervencie svedka a poskytnutia včasnej lekárskej starostlivosti obom poškodeným.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 145 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň obvinenému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na 1 rok a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí a to 1 ks vreckový sklápací nôž z kovu zn. Tac-force.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej V. N., škodu vo výške 1.133 eur, poškodenej W. B., škodu vo výške 9.290,60 eura, poškodenej spoločnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. pobočka Košice, škodu vo výške 327,47 eura a poškodenej spoločnosti DÓVERA zdravotná poisťovňa, a. s. škodu vo výške 1.996,62 eura.

Obvinený napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, a to v časti výroku o treste. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 12. júla 2022, sp. zn. 6To/45/2022, podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a s použitím § 322 ods. 3 Trestného poriadku, podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uznaniu viny predchádzalo vyhlásenie obvineného, že sa cíti byť vinný a je mu to ľúto čo sa stalo, okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obvineného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste (zápisnica o hlavnom pojednávaní z 12. mája 2022, č. l. 606 - 613).

Rozsudok krajského súdu bol obvinenému doručený 12. septembra 2022 a jeho obhajkyňi 15. augusta 2022. Obvinený prostredníctvom na dovolacie konanie ustanoveného obhajcu podal 24. júna 2025 dovolanie proti rozsudku okresného súdu, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných, obvinený prostredníctvom na dovolacie konanie ustanoveného obhajcu uviedol, že po preštudovaní spisu z prípravného konania je možné ustáliť záver, že odsúdený sa 28. septembra 2021 s najvyššou mierou pravdepodobnosti dopustil konania, ktorým ťažko ublížil na zdraví poškodeným, avšak poukázal na to, že v prípravnom konaní došlo k viacerým výrazným procesným pochybeniam, ktorými bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, v dôsledku ktorých nemožno považovať napadnuté rozhodnutie za zákonné.

Poukázal na § 2 ods. 10 Trestného poriadku a uviedol, že orgány činné v trestnom konaní sú povinné postupovať pri vyšetrovaní tak, aby boli objasňované aj skutočnosti v prospech obvineného, nielen svedčiace proti nemu. Z výsledkov vyšetrovania v tejto trestnej veci však podľa obvineného vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní sa zamerali najmä na objasňovanie skutočností svedčiacich proti nemu, pričom porušili svoju povinnosť s rovnakou starostlivosťou objasniť aj skutočnosti v jeho prospech. Pokračoval, že vyhlásenie o vine pritom učinil až v štádiu na hlavnom pojednávaní po tom, ako mu to poradila ustanovená obhajkyňa. V prípravnom konaní však vypovedal, že sa na samotné spáchanie skutku nepamätá, nakoľko bol pod vplyvom silných liekov, pričom orgány činné v trestnom konaní sa vôbec nezaoberali jeho vyjadreniami, nepreverili skutočnosť, či nebol pod nadmerným vplyvom lieku NEUROL a či v danom prípade bola vôbec naplnená vôľová zložka pre spáchanie trestného činu vraždy v štádiu pokusu, a teda úmysel obvineného spáchať tento trestný čin.

Ďalej obvinený poukázal na závery znaleckého posudku č. 7/2022 MUDr. M. Ž.. Namietal, že je tiež zarážajúce, že aj keď bol už niekoľko hodín po spáchaní skutku pre svoj veľmi zlý psychický stav hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení a nakoľko aj z toxikologického vyšetrenia 1014/2021 vyplynulo, že odsúdený má v krvi pozitivitu na BZD (benzodiazepíny, pozn.), orgány činné v trestnom konaní tomu nevenovali pozornosť a nevyžiadali si ďalšie testy, ktoré by preukázali ďalšie dôležité skutočnosti. Podľa obvineného mali orgány činné v trestnom konaní v zmysle vyššie § 2 ods. 10 Trestného poriadku zabezpečiť ďalšie vyšetrenia, ktoré by preukazovali skutočnosti týkajúce sa objasnenia psychického stavu, v akom bol odsúdený v čase spáchania skutku. Doplnil, že ako vyplýva z príbalového letáku lieku NEUROL 0,5 mg, ide o liek, ktorý by sa mal používať krátkodobo, keďže je vysoko návykový, a preto aj relatívne nebezpečný; pri jeho užívaní môže dôjsť aj k vedľajším účinkom, pričom medzi časté patrí zmätenosť, strata orientácie, úzkosť, porucha koordinácie, porucha pamäti (veľmi časté) a pod. Nakoľko ide o veľmi silné lieky, a nakoľko aj pri svojom výsluchu po vznesení obvinenia obvinený uvádzal, že sa na nič zo spáchania skutku nepamätá, orgány činné v trestnom konaní podľa neho mali v danej veci uvedené skutočnosti objasniť. Obvinený poznamenal, že jeho obhajca navyše 3. februára 2022 požiadal o vypracovanie nového znaleckého posudku, avšak vyšetrovateľ Policajného zboru jeho návrh 17. februára 2022 zamietol dôvodiac, že psychický stav obvineného po spáchaní skutku bol z lekárskeho hľadiska dostatočne zadokumentovaný. Obvinený uviedol, že je však presvedčený o tom, že detailnejšie skúmanie jeho psychického stavu v čase spáchania skutku by malo podstatný vplyv na výsledok konania, teda na rozhodnutie vo veci samej. Nakoľko nebola ustálená hladina uvedeného lieku v jeho tele a vplyv liekov na jeho konanie, za danej dôkaznej situácie je tak podľa obvineného stále pochybnosť, či mal úmysel poškodené usmrtiť a či si vôbec uvedomoval dôsledky svojho konania. Obvinený zdôraznil, že nepoprel, že poškodeným ublížil na zdraví, avšak vzhľadom na to, že si na skutok ani len nepamätal, nemohla byť podľa jeho názoru naplnená subjektívna stránka trestného činu, pričom orgány činné v trestnom konaní (a následne aj súd vzhľadom na priznanie viny) uvedené nijako neskúmali. Obvinený teda mal za to, že nesprávnym postupom orgánov činných v trestnom konaní v jeho trestnej veci, bolo výrazným spôsobom narušené jeho zákonné právo na obhajobu garantované v článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa názoru obvineného napadnutý rozsudok je nezákonný, nakoľko boli porušené ustanovenia zákona o konaní, ktoré mu predchádzalo, ako aj preto, že na podklade vykonaného dokazovania nemohol byť ustálený záver o naplnení skutkovej podstaty zločinu vraždy v štádiu pokusu. Obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil napadnutým rozsudkom okresného súdu porušenie zákona z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v ustanoveniach § 2 ods. 10 a § 223 ods. 1 Trestného zákona v jeho neprospech; podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor príslušnej krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení k námietkam dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvineného uviedol, že z priebehu celého trestného konania vyplýva, že obvinený mal možnosť podávať návrhy na doplnenie dokazovania a tieto, či už sám, alebo prostredníctvom obhajkyne aj podával a orgány činné v trestnom konaní na tieto návrhy reagovali a vysporiadali sa s nimi, aj keď nie podľa predstáv obvineného. Možno preto podľa prokurátora zhrnúť, že

postup vyšetrovateľa pri rozhodovaní o žiadosti obhajcu o vypracovanie nového znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie nebol v rozpore so zákonom a v kontexte celého trestného konania nemožno podľa neho dospieť k záveru, že by tento postup negatívne, a už vôbec nie zásadným spôsobom, ovplyvnil postavenie obvineného v tomto trestnom konaní. Navyše z odôvodnenia rozsudku okresného súdu ako aj z rozsudku krajského súdu je podľa prokurátora zrejmé, že obvinený na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu konajúci súd dokazovanie v rozsahu v akom sa obvinený priznal k spáchaniu skutku už nevykonával. Podľa prokurátora mal obvinený možnosť na hlavnom pojednávaní vyhlásiť, že je nevinný a tak vyvolať dokazovanie, kde mohol napádať nedostatočne zistený skutkový stav, čo neurobil. Obvinený bol na hlavnom pojednávaní zastúpený ustanovenou obhajkyňou, bol súdom poučený o následkoch vyhlásenia o vine, pričom po postupe podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku súd prijal vyhlásenie obvineného o vine. Tvrdenie obvineného, že tak konal po odporúčaní svojej ustanovenej obhajkyne ešte podľa prokurátora neznamena, že bol povinný takto postupovať. Dodal, že obvinený sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Uvedený dovolací dôvod preto podľa prokurátora nemožno vzhľadom len v tom, že návrhu obvineného na doplnenie dokazovania v prípravnom konaní nebolo vyhovieť podľa jeho predstáv.

Na záver vo všeobecnosti v reakcii na argumentáciu obvineného obsiahnutú v podanom dovolaní, dominantne cielenú na prehodnotenie zisteného skutkového stavu, prokurátor uviedol, že konštrukcia a štruktúra jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až písm. i) Trestného poriadku, resp. aj § 374 ods. 3 Trestného poriadku stanovuje, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu vo veci samej, je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Poznamenal, že dovolanie preto nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa (R 57/2007), pričom prokurátor opätovne uviedol, že obvinený na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím so zisteným skutkovým stavom orgánmi činnými v trestnom konaní v podstate súhlasil. Zároveň dodal, že obvinený bol na hlavnom pojednávaní poučený, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a teda v danom prípade ani nie je možné sa iným dovolacím dôvodom zaoberať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal prokurátor zato, že námietky obvineného obsiahnuté v jeho dovolaní nenapĺňajú ním označený dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z týchto dôvodov preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Podaním doručeným okresnému súdu 29. júla 2025 (č. l. 858), sa obvinený vyjadril k vyššie uvedenému vyjadreniu prokurátora k jeho dovolaniu s tým, že bol riadne poučený o charaktere a podstate dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku a má vedomosť, že nie je nástrojom na revíziu skutkových zistení súdov nižšieho stupňa, avšak je aj naďalej presvedčený o tom, že postupom orgánov činných v trestnom konaní došlo k procesným chybám tým, že z ich strany ostali bez povšimnutia skutočnosti, ktoré svedčali v jeho prospech a navyše vyšetrovateľ zamietol aj návrh na vypracovanie nového znaleckého posudku, hoci musel vedieť v dôsledku záverov vypracovaného znaleckého posudku, že existuje rozpor v okolnostiach psychického stavu obvineného v čase spáchania skutku. Obvinený opakovane poukázal na to, že v prípravnom konaní vypovedal, že sa na samotné spáchanie skutku nepamätá a zároveň to uviedol nepriamo aj pri vyhlásení o vine. Opätovne uviedol, že sa priznal len pod tlakom všetkých okolností, a síce najmä preto, že bol ubezpečený, že priznanie je lepším riešením, nakoľko jeho návrhy na dokazovanie a tvrdenia, že si svoje konanie neuvedomoval, nikto nebral vážne a hrozil mu veľmi vysoký trest. Ako tiež uviedol v dovolaní, jeho rodinné pomery a vzťah so synom ho de facto prinútil urobiť uvedený krok.

Nad rámec vyššie uvedenej argumentácie obvinený uviedol, že rozdiel v trestných sadzbách ublíženia na zdraví je v porovnaní s trestom za spáchanie trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a) a písm. c) Trestného neporovnateľný a pre jeho život, ako aj jeho zdravotný stav je to mimoriadne prísne odsúdenie. O zdravotnom stave a aj dovtedajšom riadnom živote obvineného orgány činné v trestnom konaní podľa neho dobre vedeli, preto mali o to skôr pristupovať k jeho osobe so všetkou mierou

odbornosti a náležite viesť vyšetrovanie, pričom pokiaľ by si túto svoju zákonnú povinnosť plnili a pripustili návrh na doplnenie dokazovania zameraného na duševný stav obvineného v čase spáchania skutku, zrejme by ani nikdy nepristúpil k vyhláseniu o vine.

Obvinený zotrval na tom, že nesprávnym postupom orgány činné v trestnom konaní v jeho trestnej veci, bolo výrazným spôsobom narušené jeho zákonné právo na obhajobu garantované v článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a preto zotrval na petite svojho dovolacieho návrhu z 24. júna 2025.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Trestného poriadku podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z vyššie citovaného § 257 ods. 5 Trestného poriadku pritom vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa po prijatí vyhlásenia obvineného, že nepopiera spáchanie skutku (ktoré súd v zmysle odseku 4 pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považuje za priznanie spáchania skutku), možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Aj keď v predmetnom ustanovení nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému toto právo prislúcha, treba ho vykladať v spojení s § 369 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že oprávnený na podanie dovolania v tomto prípade je len minister spravodlivosti (na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby), a to z dôvodu, že ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa (obvinený a generálny prokurátor sú podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie dovolania len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa) (primerane uznesenie najvyššieho súdu z 10. decembra 2019, sp. zn. 4 Tdo 47/2019). Pri riešení otázky okruhu oprávnených osôb je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä § 369 ods. 2 písm. b) a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním, podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech na podklade

opravného prostriedku podaného prokurátorom alebo poškodeným.

V tejto súvislosti najvyšší súd ďalej uvádza, že pokiaľ súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku (alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe), podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolateľ úspešne namietat' len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezist'oval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku [pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 53/2021-II].

Z predloženého spisového materiálu vzťahujúceho sa k predmetnej veci žiadne takéto pochybenie nevyplyva a naopak možno konštatovať, že obvinený sa osobne zúčastnil hlavného pojednávania konaného 12. mája 2022 (ako aj jeho ustanovená obhajkyňa) (č. l. 606), obvinený [po riadnom poučení v zmysle § 121 ods. 2, § 34, § 65, § 66, § 232, § 233, § 282, § 257 Trestného poriadku a § 36 písm. k), písm. l) a § 345 Trestného zákona] urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, konkrétne uviedol, že „poučeniu som porozumel“ a že „cítim sa byť vinný a je mi to ľúto čo sa stalo“. Následne okresný súd v rozsahu podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku obvineného poučil o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Po kladnom zodpovedaní otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku okresný súd podľa § 257 ods. Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného o tom, že je vinný, a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, ako obvinený priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste (č. l. 608-609).

Vo všeobecnosti považuje dovolací súd za nevyhnutné k tomu uviesť, že ak bolo na hlavnom pojednávaní (súdom) prijaté vyhlásenie obvineného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) (ods. 4) Trestného poriadku, následok z hľadiska neskorších možností napadnutia meritórneho rozhodnutia v dovolacom konaní je nasledovný:

- vo vzťahu k výroku o vine je dovolanie prípustné len z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom jedinou k tomu oprávnenou osobou je minister spravodlivosti (v prípade ostatných subjektov neprichádza od úvahy podanie dovolania s poukazom na § 369 ods. 2 a § 372 ods. 1 Trestného poriadku v spojitosti s § 257 ods. 5 Trestného poriadku - primerane pozri odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 12/2017);
- vo vzťahu k výroku o treste môže v zásade podať dovolanie každá oprávnená osoba (v prípade všetkých ostatných oprávnených osôb okrem ministra spravodlivosti sa vyžaduje splnenie podmienky uvedenej v § 372 ods. 1 Trestného poriadku), pričom z hľadiska dovolacích dôvodov v tejto súvislosti prichádzajú do úvahy viaceré dôvody;
- výrok o ochrannom opatrení a náhrade škody - pokiaľ ide o oprávnené osoby, platí to, čo v prípade výroku o treste, napadnuteľné z tomu prislúchajúcich dovolacích dôvodov (uznesenie najvyššieho súdu z 25. septembra 2017, sp. zn. 1 TdoV 15/2016).

Z obsahu uplatnených dovolacích námietok obvineného je zrejmé, že tieto smerujú (len a výlučne) proti výroku o vine. Tento je však v dovolacom konaní napadnuteľný len zo strany ministra spravodlivosti, a to navyše iba z jediného dovolacieho dôvodu - s odkazom na zásadné porušenie práva na obhajobu. Obvinený podal odvolanie proti výroku o treste, a teda podmienku uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku splnil, avšak splnenie tejto by bolo relevantné len vtedy, ak by podaným dovolaním (ním napadnuteľným a odvolacím súdom preskúmaným) napadol výrok o treste. Jeho dovolacie námietky sa

však vecne týkajú výroku o vine [s tým, že ako dovolacie dôvody boli formálne uplatnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], a preto bolo potrebné jeho dovolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Možno zhrnúť, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol vydaný po tom, ako súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, je síce podanie dovolania z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku prípustné, tak ako to zákonodarca explicitne predpokladá v § 257 ods. 5 Trestného poriadku, avšak na podanie takéhoto dovolania je oprávnený výlučne minister spravodlivosti v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku a to len na podnet oprávneného subjektu a len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z dôvodu nesplnenia procesnej podmienky dovolania najvyšší súd postupom podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. W. odmietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.